

Învățarea copiilor în crezul predecesorilor evlavioși

(Despre Tawhid, atributele și numele
Domnului pământului și al cerurilor)

De Shaykh Abu 'Abdil-A'lā Khalid ibn
Muhammad ibn 'Uthman al-Mișri



Tradus de Abu-Zakariya Ahmed
Al-Hudaydi

Ediția în limba română: **Tawhid.ro**

Învățându-i pe copii crezul predecesorilor evlavioși

*Despre Tawhīd, Atributele și Numele
Domnului pământului și al cerurilor*

De Shaykh Abū ‘Abdil-A‘lā
Khālīd ibn Muḥammad ibn ‘Uthmān al-Miṣrī

Traducere în limba engleză:
Abu-Zakariyya Ahmed Al-Hudaydi

Versiune română revizuită

Tawhid.ro

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Cel Îndurător

Cuprins

Introducere	4
Ce este Tawhīd-ul (unicitatea lui Allah)?	6
Sensul Islamului, al Īmān-ului și al Iḥsān-ului	7
Sensul mărturiei că nu există nicio divinitate vrednică de adorare în afară de Allah și că Muḥammad este Mesagerul lui Allah.....	8
Nu jura decât pe Allah, Unicul	9
Cine sunt evreii și creștinii?	10
Allah este Unic în Ființa Sa și în Atributele Sale - El nu are soție și nu are copil.....	11
Allah îi iubește pe muttaqūn, îi iubește pe muḥsinūn și îi iubește pe cei răbdători	12
Allah este deasupra Tronului Măreț.....	14
Povestea tinerei sclave și a oilor	14
Allah, Preaînaltul și Preaslăvitul, coboară în ultima parte a nopții, înainte de Fajr, la cerul cel mai apropiat și îi cheamă pe robii Săi	16
Allah, Cel Atotputernic și Măreț, are două Mâini nobile și mărețe	17
Povestea creării lui Ādam	18
Allah, Auzitorul, aude toate vocile	19
O întâmplare petrecută cu Mesagerul lui Allah ﷺ	19
Allah, Văzătorul - Preaslăvit fie El - vede totul în lumină și în întuneric	20
Allah, Atoateștiutorul, știe ce vei face mâine.....	21
Cheile nevăzutului	21
Allah este Ar-Razzāq, Al-Karīm, Al-Mu‘ṭī și Al-Māni‘	23
Allah este Frumos și iubește frumusețea	25
Allah vorbește cu ceea ce voiește, când voiește	26
Allah, Al-Ghafūr, iartă păcatele și primește cânta cui voiește	27
Credincioșii Îl vor vedea pe Allah în Paradis	29
Povestea cerului vast.....	30

Introducere

Într-adevăr, toată lauda I se cuvine lui Allah. Îl laudăm, Îi cerem ajutorul și Îi cerem iertare. Căutăm adăpost la Allah de răul din noi înșine și de urmările rele ale faptelor noastre. Pe cel pe care Allah îl călăuzește, nimeni nu îl poate rătăci, iar pe cel pe care El îl lasă în rătăcire, nimeni nu îl poate călăuzi. Mărturisesc că nu există nicio divinitate vrednică de adorare în afară de Allah, Unicul, fără partener, și mărturisesc că Muḥammad este robul și Mesagerul Său.

„O, voi cei care credeți! Temeți-vă de Allah așa cum se cuvine să vă temeți de El și să nu muriți decât în stare de Islam, cu supunere deplină față de Allah.”

[Āl 'Imrān: 102]

„O, oameni! Temeți-vă de Domnul vostru, Care v-a creat dintr-un singur suflet, iar din acesta a creat-o pe soția lui; și din amândoi a răspândit mulți bărbați și femei. Temeți-vă de Allah, în numele Căruia vă cereți drepturile unii altora, și păziți legăturile de rudenie. Cu adevărat, Allah veghează mereu asupra voastră.”

[An-Nisā': 1]

„O, voi cei care credeți! Temeți-vă de Allah și roștiți vorbe drepte. El vă va îndrepta faptele și vă va ierta păcatele. Iar cel care ascultă de Allah și de Mesagerul Său a dobândit, cu adevărat, o mare izbândă.”

[Al-Aḥzāb: 70-71]

Cât despre cele ce urmează: cu adevărat, cea mai bună vorbire este Cartea lui Allah, iar cea mai bună călăuzire este călăuzirea lui Muḥammad ﷺ. Cele mai rele lucruri sunt cele nou-introduse în religie; fiecare lucru nou-introdus este o inovație, iar fiecare inovație este rătăcire.

În continuare: această cărticică este începutul unei serii prin care crezul predecesorilor evlavioși este adus mai aproape de fiii și fiicele musulmanilor.

Am alcătuit această cărticică drept program de studiu pentru copiii cu vârsta de la 5 ani până la aproximativ 12 ani, în școlile salafī.

Aceste școli salafī nu sunt decât o piatră de temelie. Sper de la Allah, Preaslăvit fie El, ca această temelie să aducă roade coapte, astfel încât să fie crescută o generație dreaptă pe Cartea lui Allah și pe Sunnah, după înțelegerea predecesorilor acestei Ummah.

Poate că cineva ar spune: „Nu sunt oare centrele de memorare a Coranului răspândite în sate, orașe mici și orașe mari?!”

Eu spun: ba da, însă nu vei găsi nici măcar unul dintre aceste centre preocupat să îi crească pe copii pe crezul și metodologia predecesorilor evlavioși.

Pentru acest scop înalt, am alcătuit această cărticică drept început și punct de pornire pe calea adevărului și a călăuzirii. Credinciosul evlavios înțelege mărimea acestei încredințări, care intră sub sensul general al cuvântului lui Allah, Cel Atotputernic și Măreț:

„Cu adevărat, Allah vă poruncește să dați înapoi lucrurile încredințate celor cărora li se cuvin.”

[An-Nisā': 58]

Și al cuvântului Său, Preaslăvit fie El:

„Și cei care sunt credincioși în ceea ce li s-a încredințat și în legămintele lor.”

[Al-Mu'minūn: 8]

Cei cărora li s-a încredințat această sarcină măreață trebuie să înțeleagă mărimea acestei amanah și să nădăjduiască de la Allah răsplata uriașă pentru această lucrare. Mesagerul lui Allah ﷺ a spus:

„Pe Allah, ca Allah să călăuzească prin tine un singur om este mai bine pentru tine decât cămilele roșii.”

[Relatat de al-Bukhārī (3009) și Muslim (2046)]

Tații trebuie să își amintească spusa lui Allah, Cel Atotputernic și Măreț:

„O, voi cei care credeți! Păziți-vă pe voi înșivă și familiile voastre de un Foc al cărui combustibil sunt oamenii și pietrele; peste el sunt îngeri aspri și severi, care nu se răzvrătesc împotriva poruncilor pe care le primesc de la Allah, ci fac ceea ce li se poruncește.”

[At-Tahrīm: 6]

În acest verset se află o poruncă obligatorie din partea Domnului nostru Înțelept, Unicul, Cel de Care toți au nevoie: să ne protejăm pe noi înșine și pe cei pe care El, Preaslăvit fie El, i-a pus sub autoritatea noastră - precum soțiile și copiii - de Focul Iadului. Apoi El, Preaslăvit fie El, a menționat o parte din asprimea pedepsei acestui Foc și severitatea celor care împlinesc această pedeapsă - adică îngerii Celui Atotputernic, Preaslăvit și Preaînalt fie El - pentru ca aceasta să ne împingă să îndeplinim această obligație importantă și să nu fim nepăsători față de ea.

După ce acestea au fost stabilite, trebuie să știm că primul mijloc de protecție împotriva pedepsei lui Allah este Tawhīd-ul, unicitatea lui Allah.

Prin urmare, a le preda copiilor noștri cărțile de ‘Aqīdah (crez) nu este un lucru opțional, ci o obligație individuală și obligatorie.

„Domnul nostru! Dăruiește-ne, din soțiile și urmașii noștri, mângâiere pentru ochii noștri și fă-ne conducători pentru cei care se tem de Tine.”

[Al-Furqān: 74]

Fie ca Allah să trimită rugăciuni asupra lui Muḥammad, asupra familiei și companionilor săi și să le dăruiască pace din belșug.

Scris de:

Abū ‘Abdil-A‘lā

Khālīd ibn Muḥammad ibn ‘Uthmān al-Miṣrī

29 Dhul-Ḥijjah 1433 AH

Ce este Tawḥīd-ul (unicitatea lui Allah)?

Tawḥīd-ul lui Allah, Cel Atotputernic și Măreț, înseamnă:

să Îl recunoști pe Allah, Preaslăvit fie El, ca fiind Unic în Domnia Sa, în dreptul Său de a fi adorat și în Numele și Atributele Sale.

Prin urmare, categoriile Tawḥīd-ului sunt trei:

1 - Tawḥīd-ul Domniei (Tawḥīd ar-Rubūbiyyah): să crezi că Allah, Preaslăvit fie El, este Unicul în creare, în dăruirea mijloacelor de trai, în stăpânire, în administrarea tuturor lucrurilor, în dăruirea binefacerilor, în dăruirea vieții și în aducerea morții.

2 - Tawḥīd-ul adorării (Tawḥīd al-Ulūhiyyah): să crezi că Allah, Preaslăvit fie El, este Singurul care merită cu adevărat adorarea - Singur, fără niciun partener în adorare.

3 - Tawḥīd-ul Numelor și Atributelor (Tawḥīd al-Asmā' waṣ-Ṣifāt): să crezi că Allah, Preaslăvit fie El, are Nume și Atribute care se potrivesc Măreției și Perfecțiunii Sale - fără denaturare, interpretare greșită, asemănare sau negare.

Sensul Islamului, al Īmān-ului și al Iḥsān-ului

Mesagerul lui Allah ﷺ a spus:

„Islamul înseamnă: să mărturisești că nu există nicio divinitate vrednică de adorare în afară de Allah și că Muḥammad este Mesagerul lui Allah; să împlinești rugăciunea; să dai zakāh; să postești în Ramaḍān; și să faci Ḥajj la Casă, dacă poți găsi un drum către ea.”

Iar el ﷺ a spus despre sensul Īmān-ului (credinței):

„Să crezi în Allah, în îngerii Săi, în Cărțile Sale, în Mesagerii Săi, în Ziua de Apoi și să crezi în Hotărârea divină - atât în binele ei, cât și în răul ei.”

Iar el ﷺ a spus despre sensul Iḥsān-ului:

„Să Îl adori pe Allah ca și cum L-ai vedea; iar dacă tu nu Îl vezi, să știi că El te vede.”

Sensul mărturiei că nu există nicio divinitate vrednică de adorare în afară de Allah și că Muḥammad este Mesagerul lui Allah

O, tânăr al Islamului: care este sensul cuvintelor „mărturisesc că nu există nicio divinitate vrednică de adorare în afară de Allah”?

Sensul lor este: mărturisesc că nu există nimeni adorat cu adevărat, pe drept, în afară de Allah.

Și care este sensul cuvintelor: „mărturisesc că Muḥammad este Mesagerul lui Allah”?

Sensul lor este: mărturisesc că nu există nimeni care să fie urmat cu adevărat în afară de Muḥammad.

Fiul meu, tu spui: „Îl iubesc pe Domnul nostru.”

Iar eu te întreb: de ce Îl iubești pe Domnul nostru?

Știi cine este Allah?

Allah, Domnul nostru, este Cel care te-a creat pe tine și i-a creat pe mama ta, pe tatăl tău, pe bunicul tău, pe bunica ta, pe frații tăi și pe prietenii tăi.

El, Preaslăvit fie El, este Cel care a creat laptele, ouăle și dulciurile.

El, Preaslăvit fie El, este Cel care a creat cerul și pământul, norii, stelele, soarele și luna, animalele și tot ceea ce vezi pe pământ sau în cer. Așadar, Cel care a creat și a adus toate acestea la existență este Allah:

„Acesta este Allah, Domnul vostru! *Lā ilāha illā Huwa* - nu există nicio divinitate vrednică de adorare în afară de El - Creatorul tuturor lucrurilor.”

[*Ghāfir: 62*]

El, Preaslăvit fie El, a spus despre politeiști - cei care credeau că numai Allah este Creatorul, dar totuși comiteau shirk (asociere) cu Allah în adorare:

„Iar dacă îi întrebi cine a creat cerurile și pământul, cu siguranță vor spune: Allah.”

[*Luqmān: 25*]

Așadar, evreii, creștinii și toți politeiștii cred că Allah este Cel care i-a creat și Cel care a creat cerurile și pământul.

Ei cred că Allah este Cel care le dăruiește binefaceri fără număr.

Ei cred că Allah este Cel care dă viață și aduce moartea.

Însă ei îi cheamă pe alții în afară de Allah, caută ajutor la alții în afară de Allah și sacrifică pentru alții în afară de Allah.

În ceea ce te privește pe tine, o, tinere credincios: tu Îl chemi numai pe Allah, te prosternezi numai înaintea lui Allah, te rogi numai lui Allah, sacrifici numai pentru Allah și ceri îndepărtarea răului numai de la Allah.

Nu jura decât pe Allah, Unicul

O, tânăr al Islamului: nu jura decât pe Allah, Unicul.

Așadar, nu jura pe tatăl tău sau pe mama ta.

Nu spune: „Pe viața tatălui meu” sau „Pe viața mamei mele.” (Greșit)

Și nu spune: „Pe Profet” sau „Pe Ka‘bah.” (Greșit)

Calea corectă este să spui: „Pe Domnul Profetului” sau „Pe Domnul Ka‘bah.” (Corect)

Sau să spui: „Pe Allah.” (Corect)

Sau să juri pe oricare dintre Atributele lui Allah, precum atunci când spui:

„Pe Viața lui Allah.”

„Pe Mila lui Allah.”

Sau să juri pe oricare dintre Numele frumoase ale lui Allah, precum:

„Pe Al-Laṭīf (Cel Subtil).”

„Pe Al-‘Alīyy (Cel Preaînalt).”

„Pe Al-Qadīr (Cel Atotputernic).”

„Pe As-Samī‘ (Auzitorul).”

„Pe Ar-Raḥmān (Cel Milostiv).”

Dar nu jura decât în chestiuni importante, asupra cărora vrei să subliniezi importanța.

Așadar, nu jura în joacă; adică nu te juca cu jurământul pe Allah.

Jurământul pe Allah este un lucru foarte serios, fiul meu!

Cine jură pe Allah mințind a comis un păcat mare, care atrage mânia lui Allah asupra lui. Iar Allah îl poate pedepsi dacă nu se căiește și nu îi promite lui Allah că nu va mai jura niciodată strâmb pe El.

Cine sunt evreii și creștinii?

Evreii și creștinii sunt necredincioși și Îi asociază parteneri lui Allah, Preaînaltul.

Evreii îi adoră pe profeții lor și pe rabinii lor.

De ce îi urăsc musulmanii pe evrei?

Noi - credincioșii - îi urâm pe evrei din următoarele motive:

1. Pentru că Îl insultă pe Allah, Cel Atotputernic și Măreț.
2. Pentru că Îl descriu pe Allah, Preaînaltul, cu atribute rele.
3. Pentru că mint împotriva lui Allah.
4. Pentru că îiucid pe profeții lui Allah.
5. Pentru că denaturează Cărțile lui Allah.
6. Pentru că îi cheamă pe alții în afară de Allah.
7. Pentru că ascund adevărul, deși îl cunosc.

Creștinii îl adoră pe Mesia, pacea fie asupra lui, și spun: „Mesia este fiul lui Allah.”

Însă Allah nu are soție și nu are fiu.

Allah, Cel Atotputernic și Măreț, spune:

„Cu siguranță au căzut în necredință cei care spun: «Allah este Mesia, fiul Mariei.» Dar Mesia a spus: «O, fii ai lui Israel! Adorați-L pe Allah, Domnul meu și Domnul vostru.» Cu adevărat, celui care Îi asociază parteneri lui Allah, Allah i-a interzis Paradisul, iar Focul va fi locuința lui. Și pentru cei nedrepti nu vor fi ajutoare.”

[Al-Mā'idah: 72]

Evreii și creștinii au construit locuri de adorare peste mormintele profeților lor, ale călugărilor, preoților și oamenilor drepti dintre ei; în ele îi cheamă pe aceștia în afară de Allah și sacrifică pentru ei.

Mama credincioșilor, 'Ā'ishah, a relatat de la Mesagerul lui Allah ﷺ, pe când acesta se afla în boala morții sale, că a spus:

„Blestemul lui Allah să fie asupra evreilor și creștinilor; ei au luat mormintele profeților lor drept locuri de adorare (masājid).”

Mama credincioșilor a spus: el avertiza împotriva a ceea ce făcuseră ei.

De aceea, construirea de moschei peste mormintele morților este haram (interzisă) în Islam.

Allah este Unic în Ființa Sa și în Atributele Sale - El nu are soție și nu are copil

Allah, Cel Atotputernic și Măreț, a spus în Sura al-Ikhlās:

„Spune, o, Muḥammad ﷺ: «El este Allah, Unicul. Allahuṣ-Ṣamad - Stăpânul de Sine Îndeajuns, de Care toate făpturile au nevoie. El nu naște și nu a fost născut. Și nu este nimeni egal sau comparabil cu El.»”

[Sura al-Ikhlās: 1-4]

Această sură măreață se numără printre cele mai scurte sure ale Coranului, însă ea echivalează cu o treime din Coran, așa cum ne-a informat Profetul lui Allah ﷺ.

Din această sură măreață învățăm:

1 - Că Allah este Unic în Ființa Sa, în Domnia Sa, în dreptul Său de a fi adorat și în Numele și Atributele Sale.

2 - Că Allah are Atribute supreme, care nu seamănă cu atributele ființelor create.

El, Preaslăvit fie El, ne-a informat despre aceste Atribute prin sensuri pe care le înțelegem și pe care mintea noastră le poate cuprinde; însă El, Preaslăvit și Preaînalt fie El, nu ne-a învățat cum sunt aceste Atribute.

Astfel, Allah, Preaslăvit fie El, a făcut ca modul în care sunt Atributele Sale să fie dintre lucrurile nevăzute. Ne este interzis să întrebăm despre aceasta sau să încercăm să o cunoaștem, fiindcă, oricât am încerca să cunoaștem „cum”-ul Atributelor lui Allah, nu vom putea niciodată.

Prin urmare, o, copii ai Tawḥīd-ului, trebuie să memorăm cuvântul Său, Preaînaltul:

„Nu este nimic asemenea Lui; iar El este Auzitorul, Văzătorul.”

[Ash-Shūrā: 11]

Acest verset nu trebuie să ne părească mintea ori de câte ori citim un verset sau un ḥadīth în care este menționat un Atribut al lui Allah.

3 - Că Allah, Preaslăvit fie El, este Cel Dintâi; nu există nimic înaintea Lui.

Nu a existat înaintea lui Allah, Cel Atotputernic și Măreț, nici tată și nici mamă din care El să se fi născut, așa cum se nasc oamenii. Cu adevărat, El, Preaslăvit fie El, nu este asemenea oamenilor, așa cum am învățat în versetul anterior.

De asemenea, Allah, Cel Atotputernic și Măreț, nu are soție și nu are copil, fiindcă El, Preaslăvit fie El, este Unic și De Sine Îndeajuns; El nu are nevoie nici de soție, nici de copil.

4 - „Allahuṣ-Ṣamad”: adică El, Preaslăvit fie El, este Cel către care toate făpturile se întorc, cerându-I nevoile lor.

5 - Sensul cuvântului Său, Preaînaltul:

„Și nu este nimeni egal sau comparabil cu El.”

Adică: nu există nimeni egal cu Allah, nici rival, nici potrivnic, nici ceva asemănător și nici vreo asemuire. Am înțeles?

Nu există egal cu Allah.

Nu există rival pentru Allah.

Nu există potrivnic pentru Allah.

Nu există asemănare cu Allah.

Nu există nimic asemenea lui Allah.

Allah îi iubește pe muttaqūn, îi iubește pe muḥsinūn și îi iubește pe cei răbdători

Noi toți, o, copiii ai Islamului, Îl iubim pe Allah - nu-i așa?

La fel, Allah ne iubește dacă suntem dintre muttaqūn (cei care se tem de El).

Dar știți ce este taqwā (evlavia, teama de Allah)?

Taqwā înseamnă: să Îl ascuți pe Allah în ceea ce El a poruncit și să te îndepărtezi de ceea ce El a interzis.

Allah ne iubește și dacă suntem dintre muḥsinūn (cei care fac binele).

Dar ce este iḥsān-ul prin care Allah ne iubește?

Îngerul revelației, Jibrīl, pacea fie asupra lui, l-a întrebat pe Profetul nostru Muḥammad ﷺ despre iḥsān, iar el i-a răspuns spunând:

„Iḥsān înseamnă să Îl adori pe Allah ca și cum L-ai vedea; iar dacă tu nu Îl vezi, atunci cu adevărat El te vede.”

Ce înseamnă aceasta?

Înseamnă că, ori de câte ori împlinești un act de ascultare față de Allah - precum rugăciunea, postul, suplicația, bunătatea față de părinți, sacrificarea unui animal, cererea de iertare, memorarea Coranului și a ḥadīth-urilor sau orice altă faptă dreaptă prin care te apropii de Allah - îl faci știind cu certitudine că Allah te privește în timp ce împlinești acele fapte drepte.

De aceea, trebuie să le împlinești cât mai bine, făcându-le numai pentru Allah.

Nu le faci pentru ca prietenii tăi să spună despre tine: „Este un băiat bun și ascultător.”

Nici doar ca să îi mulțumești pe părinții tăi.

Nici pentru a câștiga aprobarea profesorului tău, ca să îți dea note mari sau să te ajute la învățat.

Ci le faci fiindcă Îl iubești pe Allah și nădăjduiești să dobândești iubirea lui Allah prin acele fapte drepte.

Tot din taqwā și din desăvârșirea iḥsān-ului face parte și să împlinești aceste acte de ascultare în felul în care ne-a învățat Mesagerul lui Allah ﷺ.

Așadar, ne rugăm așa cum se ruga Mesagerul lui Allah ﷺ, exact cum a spus el - pacea și binecuvântările fie asupra lui și asupra familiei sale:

„Rugați-vă așa cum m-ați văzut pe mine rugându-mă.”

Și postești în felul în care ne-a învățat el; la fel și în privința celorlalte acte de adorare.

Nu este permis, o, fiul meu și o, fiica mea, să Îl adorăm pe Allah după propria noastră cale.

Mai degrabă, trebuie să Îl adorăm pe Allah potrivit căii și călăuzirii lui Muḥammad, Mesagerul lui Allah ﷺ.

Dacă faci aceasta, fiul meu, atunci cu adevărat te-ai temut de Allah și ți-ai împlinit fapta cu excelență. Prin aceasta, Allah te va iubi.

Iar dacă Allah te iubește, ai dobândit cel mai mare lucru care poate fi dobândit în această viață lumească.

Atributul iubirii, dragii mei, este un Atribut măreț dintre Atributele maiestuoase ale lui Allah.

Allah, Preaslăvit fie El, a făcut dovada iubirii adevărate pentru El în urmarea poruncilor Profetului ﷺ, după cum Allah a spus în Sura Āl ‘Imrān:

„Spune, o, Muḥammad ﷺ, oamenilor: «Dacă Îl iubiți cu adevărat pe Allah, urmați-mă, iar Allah vă va iubi.»”

[Āl ‘Imrān: 31]

Allah îi iubește pe cei răbdători; El este cu ei, îi sprijină și le dă izbândă.

Răbdarea este una dintre cele mai importante calități pe care Allah i le dă robului Său.

Profetul ﷺ a spus:

„Nimănui nu i s-a dat un dar mai bun și mai cuprinzător decât răbdarea.”

Așadar, dacă ți se întâmplă ceva ce nu îți place, trebuie să ai răbdare și să spui:

„*Qaddarallāh, wa mā shā'a fa'al.*”

(Allah a hotărât aceasta, iar El face ceea ce voiește.)

Și să spui:

„*Innā lillāhi wa innā ilayhi rāji'ūn.*”

(Cu adevărat, ai lui Allah suntem și, cu adevărat, la El ne vom întoarce.)

Și să nu spui nimic care L-ar mânia pe Allah.

De exemplu, dacă te rănești, simți durere sau boală, trebuie să ai răbdare, fiul meu, și să spui ceea ce ne-a învățat Mesagerul lui Allah ﷺ.

Să știi că orice te lovește este prin hotărârea lui Allah, pentru a-ți încerca răbdarea.

Iar dacă ești dintre cei răbdători, Allah te va iubi.

O, Allah, dăruiește-ne iubirea Ta, iubirea celor care Te iubesc și iubirea fiecărei fapte care ne apropie de iubirea Ta.

Allah este deasupra Tronului Măreț

Fiul meu, știi unde este Allah, Preaslăvit fie El?

Domnul nostru, Allah Preaînaltul, Cel Atotputernic, este deasupra celor șapte ceruri, deasupra Tronului Măreț.

Allah Preaînaltul a spus:

„*Cel Milostiv S-a ridicat deasupra Tronului Măreț (într-un mod care se potrivește Măreției Sale).*”
[Ash-Shūrā: 5]

Istiwā' -ul lui Allah deasupra Tronului înseamnă că Allah este înălțat deasupra Tronului Său, deasupra întregii creații, deasupra celor șapte ceruri.

El este cu ei, văzându-i în fiecare loc în care merg. El le cunoaște stările și le aude vorbele oriunde s-ar afla.

De aceea, când ne ridicăm mâinile în suplicație (du‘ā'), le ridicăm în sus.

Iar când ne prosternăm în rugăciune, spunem: „Subhāna Rabbiyal-A‘lā” (Slavă Domnului meu, Cel Preaînalt).

Așadar, dacă cineva te întreabă:

„*Unde este Allah? Unde este Domnul nostru?*”

Răspunsul tău va fi:

„*Allah este deasupra Tronului.*” (Răspuns corect)

Și nu spune:

„*Allah este prezent în orice loc.*” (Răspuns incorect)

Profetul nostru ﷺ i-a pus odată unei tinere sclave chiar această întrebare:

„*Unde este Allah?*”

Ea a răspuns: „În cer.”

Iată acum povestea acestui ḥadīth:

Povestea tinerei sclave și a oilor

Nobilul companion Mu‘āwiyah ibn al-Ḥakam as-Sulamī, fie ca Allah să fie mulțumit de el, avea o tânără sclavă.

El o trimitea afară să îi păzească oile.

Într-o zi, tânăra sclavă a ieșit ca de obicei să păzească oile. Dar a fost hotărât de Allah ca un lup să atace și să mănânce una dintre oi, în timp ce fata nu era atentă.

Când Mu‘āwiyah, fie ca Allah să fie mulțumit de el, a aflat ce se întâmplase, s-a mâniat foarte tare și a lovit-o peste față.

Mai târziu, el a regretat această faptă, deoarece lovirea peste față este interzisă; așadar, a dorit să se căiască lui Allah.

A hotărât să o elibereze pe această tânără sclavă, așa că s-a dus la Profetul ﷺ și i-a spus ce se întâmplase.

Profetul ﷺ a cerut ca fata să fie adusă și a testat-o, spunând:

„*Unde este Allah?*”

Ea a răspuns: „În cer.”

Apoi el i-a spus:

„*Și cine sunt eu?*”

Ea a răspuns: „Tu ești Mesagerul lui Allah.”

Astfel, Mesagerul lui Allah ﷺ a fost sigur de credința ei, pentru că ea credea că Allah este în cer - adică deasupra cerului, deasupra Tronului, așa cum am explicat.

Și ea credea, de asemenea, că Profetul ﷺ este Mesagerul lui Allah.

Așadar, el i-a spus lui Mu'āwiyah:

„*Elibereaz-o, căci ea este credincioasă.*”

[Șahīh Muslim]

Allah, Preaînaltul și Preaslăvitul, coboară în ultima parte a nopții, înainte de Fajr, la cerul cel mai apropiat și îi cheamă pe robii Săi

Acesta este un lucru măreț, o, băieți și fete ai Islamului:

Domnul nostru măreț, Preaînaltul, Cel Prea Mare, Regele cerurilor și al pământului, coboară - Preaslăvit fie El - în ultima parte a fiecărei nopți înainte de Fajr, la cerul cel mai apropiat. El îi cheamă pe robii Săi, iar Domnul nostru Milostiv, Iubitor și Blând spune:

„Eu sunt Regele. Cine Îmi cere, ca să îi dau? Cine Îmi cere iertare, ca să îl iert?”

Subhān Allāh al-‘Azīm!

Allah, Cel care nu are nicio nevoie de suplicațiile noastre, El - Preaslăvit fie El - este Cel care ne cheamă în acest timp liniștit, pentru ca noi să Îl chemăm pe El!

Acest timp - când cei mai mulți oameni dorm, vocile sunt liniștite și abia se mai aude vreun sunet - este și timpul în care luăm masa de suhūr în luna Ramaḍān.

Cât de frumos este acest timp, când Domnul nostru măreț coboară la cerul cel mai apropiat!

Așadar, veniți, o, copii ai Islamului!

Să profităm de această ocazie măreață și să ne obișnuim ca fiecare dintre noi să se ridice din somn înainte de Fajr, în acest timp - timpul de suhūr - să facă wuḍū', să se roage lui Allah, să Îl cheme, să Îi ceară iertare, să Îi ceară binele acestei lumi și al Vieții de Apoi, să Îi ceară Paradisul și să caute adăpost la El, Preaslăvit fie El, de Foc.

Mesagerul lui Allah ﷺ a spus:

„Domnul nostru, Binecuvântat și Preaînalt, coboară în fiecare noapte la cerul cel mai apropiat, atunci când rămâne ultima treime a nopții. El spune: «Cine Mă cheamă, ca să îi răspund? Cine Îmi cere, ca să îi dau? Cine Îmi cere iertare, ca să îl iert?»”

Șaḥīḥ al-Bukhārī - Cartea rugăciunii de noapte (Tahajjud) - Capitolul: Suplicația și rugăciunea la sfârșitul nopții

Allah, Cel Atotputernic și Măreț, are două Mâini nobile și mărețe

Eu, tu, tatăl tău, mama ta, munții, pământul, stelele, soarele și luna, avioanele care zboară pe cer, corăbiile care plutesc pe mare, planetele și oamenii - ba chiar întregul acest univers vast și imens - toate acestea nu valorează nici cât un firicel în Mâna lui Allah, Cel Prea Mare.

Allah spune:

„Binecuvântat este Cel în Mâna Căruia se află stăpânirea; și El este Atotputernic peste toate lucrurile.”
[Al-Mulk: 1]

Cu adevărat, Allah, Cel Atotputernic și Măreț, are două Mâini nobile și mărețe.

Ele nu sunt, desigur, asemenea mâinilor noastre, fiindcă „nu este nimic asemenea Lui”.

Allah, Preaslăvit fie El, oprește și întinde. El Își întinde Mâna ziua pentru ca păcătosul nopții să se căiască și Își întinde Mâna noaptea pentru ca păcătosul zilei să se căiască.

Cât despre evreii cei răi, ei au spus:

„Mâna lui Allah este legată.”

Căutăm adăpost la Allah de o asemenea vorbă.

Au mințit - blestemul lui Allah să fie asupra lor.

Cine ar putea vreodată să lege Mâna lui Allah?

Allah a relatat despre ei în Coran:

„Evreii spun: «Mâna lui Allah este legată» - adică El nu dăruiește și nu cheltuiește din bunătatea Sa. Fie mâinile lor legate și fie ei blestemați pentru ceea ce au rostit! Dimpotrivă, amândouă Mâinile Sale sunt larg întinse; El cheltuiește după cum voiește.”

[Al-Mā'idah: 64]

Aceasta este însă firea evreilor nelegiuți: ei nascocesc minciuni împotriva lui Allah și chiar Îl insultă pe Allah. Preaînălțat este Allah, Regele Adevărat, cu mult mai presus de vorbele lor josnice.

Povestea creării lui Ādam

Allah, Cel Atotputernic și Măreț, l-a cinstit în mod special pe Ādam, părintele omenirii, pacea fie asupra lui, creându-l cu cele două Mâini ale Sale mărețe.

Allah, Preaslăvit fie El, i-a spus lui Iblīs cel blestemat:

„Ce te-a împiedicat să te prosternezi, când Eu l-am creat cu amândouă Mâinile Mele?”

[Șād: 75]

Cu adevărat, Shayṭān cel blestemat - căutăm adăpost la Allah de el - s-a arătat trufaș față de porunca lui Allah de a se prosterna înaintea lui Ādam, pacea fie asupra lui.

El a respins porunca lui Allah din mândrie, aroganță și înălțare de sine.

Din această cauză, el a ajuns dintre necredincioși.

Allah, Auzitorul, aude toate vocile

O, tânăr credincios, nu știi oare că, dacă îi șoptești frățiorului tău la ureche orice cuvânt, fără ca tatăl sau mama ta să te audă, Allah te aude?

Allah Preaînaltul a spus:

„Cu adevărat, Eu sunt cu voi amândoi, auzind și văzând.”

[Tā Hā: 46]

Știi oare că, dacă te afli într-un loc foarte aglomerat, plin de oameni și de voci puternice, iar vocea ta este slabă și nu este auzită de nimeni, Allah îți aude vocea printre toate acele voci puternice?

Cu adevărat, Allah aude atât vorbirea rostită tare, cât și vorbirea ascunsă, prin auzul Său vast asupra tuturor sunetelor.

Tu vorbești limba arabă, iar frații tăi musulmani din celelalte țări arabe vorbesc și ei limba arabă.

Ai, de asemenea, alți frați dintre musulmanii credincioși care trăiesc în ținuturile necredinței - precum Europa și America - și ei vorbesc engleză, franceză sau alte limbi.

Există multe limbi, iar Allah, Auzitorul, Cel care cuprinde toate lucrurile, aude vocile tuturor: ale musulmanilor și ale necredincioșilor, ba chiar și vocile animalelor și ale păsărilor. Nicio voce nu Îi este ascunsă, chiar dacă toți ar vorbi în același timp!

El deosebește fiecare voce de cealaltă.

Amestecul vocilor și diferența limbilor nu Îl împiedică pe Allah câtuși de puțin.

Imaginează-ți, o, copile, că acum spui cu voce joasă:

„Lā ilāha illā Allāh” (nu există nicio divinitate vrednică de adorare în afară de Allah).

Și, în același moment, un băiat musulman ca tine, în America, spune și el cu voce joasă:

„Lā ilāha illā Allāh.”

Allah, Auzitorul, te aude pe tine și îl aude și pe el, în timp ce El, Preaslăvit fie El, este deasupra Tronului Său Măreț, deasupra celor șapte ceruri.

O întâmplare petrecută cu Mesagerul lui Allah ﷺ

Prin ea, Allah ne învață că El, Preaslăvit fie El, a auzit - de deasupra Tronului Său - ceea ce au spus necredincioșii din oamenii din Tā'if Mesagerului lui Allah, Muḥammad ﷺ, atunci când nobilul Mesager ﷺ le-a cerut să îl protejeze, ca el să îi poată chema pe oameni la Tawḥīd-ul lui Allah și să transmită mesajul lui Allah.

Allah a trimis un nor care l-a umbrit pe Mesagerul lui Allah ﷺ, iar în acel nor se afla îngerul de încredere Jibrīl, pacea fie asupra lui - îngerul care cobora cu Coranul, prin porunca lui Allah, la Mesager.

Jibrīl, pacea fie asupra lui, l-a chemat pe Mesagerul lui Allah ﷺ și a spus:

„Cu adevărat, Allah a auzit cuvintele poporului tău și felul în care ți-au răspuns.”

Îngerul puternic Jibrīl, pacea fie asupra lui, i-a oferit Profetului ﷺ răzbunare împotriva acelor oameni care îl negaseră și îl răniseră.

Însă Profetul ﷺ, cel milostiv și plin de compasiune, a refuzat aceasta și a nădărdit că ei vor avea copii care vor intra în Islam și Îl vor adora numai pe Allah.

Allah, Văzătorul - Preaslăvit fie El - vede totul în lumină și în întuneric

Dacă tu, fiul meu, intri în camera ta, închizi ușa și ferestrele, stingi lumina și rămâi singur în întuneric - acolo unde nimeni dintre oameni nu te vede - atunci să știi că Allah, Văzătorul, Preaslăvit și Preaînalt fie El, te vede de deasupra Tronului Său. Așadar, nici să nu te gândești să nu Îl asculți pe Allah sau să comiți un păcat.

Cu adevărat, Allah Cel Prea Mare, Văzătorul, are - Preaslăvit fie El - doi Ochi prin care vede întreaga Sa creație, iar El, Cel Atotputernic și Măreț, este deasupra Tronului Său.

Așa cum ne-a informat în Coran:

„Și ai răbdare, o, Muḥammad ﷺ, față de hotărârea Domnului tău, căci tu ești sub Ochii Noștri.”

[At-Ṭūr: 48]

Și Allah i-a spus Mesagerului Său Mūsā, pacea fie asupra lui:

„Ca să fii crescut sub Ochiul Meu.”

[Ṭā Hā: 39]

Ochii lui Allah, Cel Atotputernic și Măreț, nu sunt asemenea ochilor noștri, căci Atributele lui Allah nu seamănă cu atributele noastre, deoarece nu este nimic asemenea Lui și nimic din creația Sa nu se aseamănă cu El.

Mai degrabă, Allah are doi Ochi care se potrivesc Măreției și Perfecțiunii Sale. Credem în ei și ne temem de Allah, ca nu cumva El să ne vadă într-o stare de păcat.

El este Cel care vede mersul furnicilor în întuneric, pe piatra tare.

Allah, Atoateștiutorul, știe ce vei face mâine

Dacă te gândești în sinea ta - între tine și tine - că mâine, in shā' Allāh, vei merge să îl vizitezi pe vecinul tău bolnav și hotărăști că vei lua cu tine o carte drept cadou, ca să îl înveți Stâlpii Îmân-ului pe care i-ai învățat, fără să spui nimănui despre aceasta, Allah știe ceea ce ai gândit chiar înainte să gândești.

Allah, Preaslăvit fie El, a spus:

„Și, cu adevărat, Allah este Atoateștiutorul tuturor lucrurilor.”
[Al-'Ankabūt: 62]

Și El a spus:

„Și Allah este Atoateștiutorul a ceea ce se află în piepturi (inimi).”
[At-Taghābun: 4]

El, Preaslăvit fie El, te va răsplăti cu fapte bune pentru intenția ta dreaptă, chiar dacă ceva te împiedică să mergi.

Allah, Preaslăvit fie El, a spus:

„Cu adevărat, la Allah se află cunoașterea Ceasului; El trimite ploaia și știe ceea ce se află în pânțele. Niciun suflet nu știe ce va dobândi mâine și niciun suflet nu știe în ce țară va muri. Cu adevărat, Allah este Atoateștiutor, Atoateinformat.”
[Luqmān: 34]

Acest verset nobil cuprinde menționarea lucrurilor pe care Allah, Atoateștiutorul, le-a păstrat numai pentru Sine în cunoaștere. Ele sunt cinci și se numesc:

Cheile nevăzutului

1 - Allah, Atoateștiutorul, știe când va avea loc Ziua Judecării - Ziua în care oamenii se vor ridica din mormintele în care au fost îngropați după moarte.

Când un om moare, el este îngropat sub pământ, într-un loc numit mormânt. După ce lumea se va sfârși - la timpul pe care numai Allah îl cunoaște - toți morții se vor ridica din aceste morminte, pentru ca Allah să îi tragă la socoteală pe fiecare pentru faptele sale din această lume.

De aceea, o, copile, trebuie să faci faptele drepte pe care Allah le iubește și de care este mulțumit, ca să fii salvat de pedeapsa mormântului, de grozăviile Zilei Judecării și de pedeapsa Focului, și ca să intri în Paradis împreună cu cei credincioși pe care îi iubești.

2 - Allah, Atoateștiutorul, știe când va cădea ploaia - iar aceasta este al-ghayth - și unde va coborî.

3 - Allah, Atoateștiutorul, știe ce fel de copil poartă mama în pânțele ei - dacă va fi băiat sau fată - înainte ca mama să îl nască și el să vină pe lume.

4 - Allah, Atoateștiutorul, știe ce vei face, chiar înainte să faci acel lucru.

5 - Allah, Atoateștiutorul, știe unde vei muri și când vei muri.

Oricât ai ascunde un lucru de oameni, astfel încât nimeni să nu îl cunoască, Allah îl cunoaște.

Și tot ceea ce pieptul tău cuprinde și inima ta ascunde, Allah cunoaște.

Allah știe cine sunt oamenii Paradisului și cine sunt oamenii Focului. Allah știe și dacă vei muri pe Islam sau nu.

Allah știe toate lucrurile care se vor întâmpla în această lume până în Ziua Judecării, iar El i-a poruncit Peniței să scrie toate acestea în al-Lawḥ al-Maḥfūz (Tabla Păstrată).

Allah știe numărul musulmanilor care vor intra în Paradis și numărul păcătoșilor dintre cei care au murit pe Islam și care vor intra în Foc pentru o perioadă, ca să fie pedepsiți pentru unele păcate pe care le-au comis; apoi, după aceea, vor intra în Paradis.

El știe și numărul necredincioșilor - dintre evrei, creștini, adoratorii focului, adoratorii mormintelor, adoratorii idolilor și ai imaginilor și alții - care vor intra în Focul Iadului și nu vor mai ieși niciodată din el.

Fie ca Allah să ne ocrotească, dragii mei, de Foc.

Allah este Ar-Razzāq, Al-Karīm, Al-Mu‘tī și Al-Māni‘

Dulciurile și fructele pe care le iubești sunt din mijloacele de trai dăruite de Allah, Cel mai Generos. Allah - Ar-Razzāq, Preaslăvit fie El - este Cel care i-a dăruit tatălui tău banii cu care îți cumpără lucrurile pe care le iubești.

De aceea, o, copil al Islamului, trebuie să spui:

„Al-ḥamdu lillāh”

pentru ceea ce Allah ți-a dăruit din hrană, apă rece, suc gustos și haine noi de care te bucuri de ‘Eid.

Apoi, mulțumește-i tatălui tău, pentru că el este cel care ți-a cumpărat aceste lucruri prin favoarea lui Allah, Ar-Razzāq.

Fiul meu, dacă vezi că prietenul tău și-a cumpărat o bicicletă nouă și îți dorești o bicicletă ca a lui, ridică-ți mâinile și roagă-te lui Allah, spunând:

„O, Allah, O, Dătătorule de mijloace de trai, O, Cel mai Generos, dăruiește-mi o bicicletă nouă ca a prietenului meu.”

Apoi mergi la tatăl tău și spune-i:

„Tată, prietenul meu și-a cumpărat o bicicletă nouă. Este posibil, tată, să îmi cumperi și mie o bicicletă ca a lui?”

Trebuie, fiul meu, să faci du‘ā’ a doua oară și a treia oară și să nu obosești de la multă suplicație.

Dacă Allah nu îți răspunde, trebuie să fii mulțumit cu hotărârea și qadar-ul lui Allah și să spui:

„Al-ḥamdu lillāh ‘alā kulli ḥāl” - laudă lui Allah în orice împrejurare.

Iar dacă tatăl tău nu are bani să îți cumpere bicicleta, nu te întrista, fiul meu, și amintește-ți că Allah ți-a dat multe alte binefaceri:

Allah ți-a dat doi ochi cu care vezi tot ce este în jurul tău, iar există frați de vârsta ta cărora Allah le-a oprit binefacerea vederii.

El ți-a dat două picioare sănătoase, cu care mergi, alergi și sari, iar există oameni care nu se pot mișca decât într-un scaun cu rotile sau sprijinindu-se într-un baston.

Allah ți-a dat două urechi cu care auzi și un nas cu care respiri și miroși miresele.

Binefacerile lui Allah și darurile Sale pentru noi sunt atât de multe, încât nu le putem număra.

Allah, Preaslăvit fie El, a spus:

„Iar dacă ați încerca să numărați binefacerile lui Allah, nu ați putea să le numărați.”

[An-Nahl: 18]

Așadar, o, tânăr credincios, trebuie să fii mereu dintre cei care Îi mulțumesc lui Allah - cu inima, cu limba și cu faptele.

Mulțumirea cu inima înseamnă să crezi în inima ta că toate aceste binefaceri sunt de la Allah și că numai El merită toată lauda și mulțumirea pentru ceea ce a binecuvântat și a dăruit.

Mulțumirea cu limba înseamnă să spui:

„Al-ḥamdu lillāh”

atunci când Allah te binecuvântează cu orice binefacere.

Mulțumirea prin fapte înseamnă să faci fapte drepte prin care Îi mulțumești lui Allah în mod practic, confirmând sinceritatea mulțumirii tale cu inima și limba. De exemplu: să fii bun cu frățiorul și surioara ta, iar dacă înveți un lucru nou din religie, să îi înveți și pe ei.

De asemenea, poți face aceasta păstrându-ți rugăciunile în masjid și rugându-l pe tatăl tău să te ia cu el la rugăciunea Fajr.

Poți, de asemenea, să Îi arăți mulțumire lui Allah economisind o parte din banii tăi pentru a cumpăra o carte sau o înregistrare despre Tawhīd (unicitatea lui Allah), despre felul în care se ruga Profetul ﷺ sau despre alte subiecte ale religiei, apoi oferind-o drept cadou unui musulman care nu știe nimic despre religia lui.

Allah este Frumos și iubește frumusețea

Și El nu iubește aroganța.

Când companionii l-au auzit pe Mesagerul lui Allah ﷺ spunând:

„Nu va intra în Paradis cel în a cărui inimă se află chiar și greutatea unui bob de muștar de mândrie.”

s-au temut ca nu cumva faptul că unuia dintre ei îi place să poarte o haină frumoasă sau o pereche frumoasă de încălțăminte să fie aroganța pe care Allah a interzis-o.

De aceea, l-au întrebat pe Mesagerul ﷺ despre aceasta, iar el i-a învățat un Atribut dintre Atributele lui Allah, Cel Atotputernic și Măreț, spunându-le:

„Cu adevărat, Allah este Frumos și iubește frumusețea. Aroganța înseamnă respingerea adevărului și disprețuirea oamenilor.”

(Relatat în Muslim)

Sensul acestui hadīth, dragii mei, este că Allah, Cel Atotputernic și Măreț, iubește hainele frumoase, curate și noi, deoarece El este Frumos și iubește frumusețea.

Însă El, Preaslăvit fie El, nu iubește ca noi să ne lăudăm în fața oamenilor cu aceste haine noi, nici să devenim încântați de noi înșine sau dintre cei aroganți.

Auto-admirarea, vanitatea și aroganța sunt trăsături rele pe care Allah, Cel Atotputernic și Măreț, le urăște. Aroganța înseamnă să respingi adevărul și să îi nedreptățești pe oameni; nu este aroganță să porți haine noi sau încălțăminte nouă.

Dacă tu, o, rob al lui Allah, mergi într-o grădină plină de flori frumoase de toate culorile - galbene, roșii și albastre - și ești uimit de priveliștea acestor flori, nu spune: „Allāh!”

Ci spune:

„Subhān Allāh”

fiindcă Mesagerul lui Allah ﷺ ne-a învățat că, atunci când vedem ceva uimitor sau minunat, trebuie să spunem: „Subhān Allāh”.

Allah vorbește cu ceea ce voiește, când voiește

Printre Atributele de Perfecțiune cu care Allah este descris se află faptul că El vorbește cu o voce care este auzită, iar vorbirea Sa este înțeleasă de cel care ascultă.

Însă, așa cum am învățat, „nu este nimic asemenea Lui”, așadar Vorbirea lui Allah nu este asemenea vorbirii noastre. Allah i-a ales în mod special pe unii dintre Mesagerii Săi, vorbindu-le, iar ei I-au auzit vorbirea și vocea fără niciun intermediar.

Cât despre ceilalți oameni, ei nu pot auzi vocea lui Allah în această viață lumească. Aceasta se va întâmpla în Ziua Judecății, așa cum ne-a informat Mesagerul nostru Muḥammad ﷺ:

Allah va spune: „O, Ādam.” El va răspunde: „Iată-mă, la dispoziția Ta, iar tot binele este în Mâna Ta.” Apoi El, Allah, va striga cu o voce: „Cu adevărat, Allah îți poruncește să scoți dintre urmașii tăi un grup pentru Foc.”

[Șaḥīḥ al-Bukhārī: 7483]

La fel, într-un alt ḥadīth autentic:

„Allah, Cel Atotputernic și Măreț, îi va aduna pe robii și îi va chema cu o voce pe care o vor auzi cei de departe la fel cum o vor auzi cei de aproape: «Eu sunt Regele. Eu sunt Judecătorul.»”

Allah, Preaslăvit fie El, a rostit Coranul; așadar, Coranul este Vorbirea lui Allah.

Din acest motiv, ne este permis să jurăm pe Coran. Putem spune, de exemplu:

„Pe Coran, voi face cutare și cutare lucru.”

Așa cum am învățat: nu este permis să jurăm decât pe Allah, pe unul dintre Numele Sale sau pe unul dintre Atributele Sale.

Și deoarece Coranul este Vorbirea lui Allah, iar Vorbirea lui Allah se numără printre Atributele Sale de Perfecțiune, ne este îngăduit să jurăm pe el.

Allah a spus în Sura At-Tawbah:

„Iar dacă vreunul dintre politeiști îți cere protecție, o, Muḥammad ﷺ, atunci acordă-i protecție, ca să audă Cuvântul lui Allah, apoi du-l până într-un loc sigur pentru el.”

[At-Tawbah: 6]

În acest verset, Allah le-a poruncit credincioșilor ca, dacă un necredincios dintre politeiști le cere protecție, să îi acorde protecție până când aude Vorbirea lui Allah, care este Coranul.

Printre Mesagerii pe care Allah i-a ales în mod special vorbindu-le direct, fără niciun intermediar, se află Mūsā (Moise), pacea fie asupra lui.

Din acest motiv, el este numit „Kalīmullāh” (cel căruia Allah i-a vorbit), deoarece Allah i-a vorbit fără intermediar, spre deosebire de ceilalți Profeti și Mesageri, cărora Allah le trimitea vorbirea Sa prin revelație, adică prin Jibrīl (Gabriel), pacea fie asupra lui.

Astfel, Allah, Cel Atotputernic și Măreț, a subliniat această virtute pentru Mūsā, pacea fie asupra lui, și a făcut din ea un verset recitat până în Ziua Judecății, în care El a spus:

„Și lui Mūsā (Moise), Allah i-a vorbit direct.”

[An-Nisā': 164]

El a spus, de asemenea, în Sura Al-A'rāf:

„Și când Mūsā a venit la timpul și locul stabilite, iar Domnul său i-a vorbit...”

[Al-A'rāf: 143]

Allah, Al-Ghafūr, iartă păcatele și primește căința cui voiește

Dacă faci ceva ce Allah Preaînaltul a interzis, trebuie să Îi ceri iertare lui Allah și să te căiești către El, fiul meu.

Dar știți, o, copii ai Islamului, care sunt păcatele și fărâdelegile pe care Allah le-a interzis - iar cel care face vreunul dintre ele Îl mânie pe Allah și devine vrednic de pedeapsa lui Allah?

Trebuie să știm, o, copii, că cel mai mare și cel mai grav păcat este shirk-ul (asocierea de parteneri) cu Allah, Cel Prea Mare.

Înțelegeți însă sensul shirk-ului cu Allah?

Shirk-ul cu Allah înseamnă să Îi faci lui Allah un egal sau un rival.

Există oameni neștiutori care pretind că Allah, Cel Atotputernic și Măreț, are parteneri dintre creații care Îl ajută să administreze treburile universului.

Acești neștiutori au făcut din acești așa-zisi parteneri egali cu Allah în Domnia Sa, iar aceasta este una dintre înșelăciunile lui Shaytān împotriva lor.

Există și alți oameni neștiutori care îi cheamă pe alții în afară de Allah, precum profeți și oameni drepti care au murit și au plecat din această lume. Ei cred că acești morți le aud suplicațiile și acționează ca mijlocitori între ei și Allah, pentru ca suplicațiile lor să primească răspuns.

Aceasta este o neștiință uriașă și un păcat mare.

Acești morți, o, copii ai Tawhīd-ului, nu pot auzi suplicațiile celor vii; iar chiar dacă le-ar auzi, ei nu au puterea să ducă acele suplicații la Allah și nici capacitatea să răspundă suplicațiilor acestor neștiutori sărmani.

Dimpotrivă, acești morți, dragii mei copii, au nevoie de cei care să facă suplicații către Allah pentru ei.

Așadar, cine Îl cheamă pe altcineva în afară de Allah, caută ajutor la altcineva în afară de Allah în lucruri pe care nimeni nu le poate face decât Allah, sau sacrifică pentru altcineva în afară de Allah, acela a făcut din acea ființă un egal al lui Allah în adorare și a comis shirk cu Allah, Cel Prea Mare.

Cine cade în acest păcat mare trebuie să se grăbească să se căiască lui Al-Ghafūr, At-Tawwāb (Iertătorul, Cel care primește căința), și să se întoarcă numai către Allah în adorare.

Fiecare dintre noi trebuie să Îi ceară lui Allah să ne facă să murim pe Tawhīd, căci cel care moare asociind ceva cu Allah, Allah îl va introduce în Foc, iar el nu va ieși niciodată din el. Căutăm adăpost la Allah.

Printre celelalte păcate interzise, o, copii ai Tawhīd-ului, se află un păcat numit riyā' (a te arăta, a face faptele pentru a fi văzut).

Riyā' înseamnă ca tu, fiul meu, să faci un act de adorare sau o faptă bună pentru a fi lăudat de oameni, nu pentru că urmărești răsplata de la Allah.

Acest păcat este unul în care cad mulți musulmani - și chiar, uneori, unii oameni drepti - fără să își dea seama.

De aceea, Profetul nostru Muḥammad ﷺ ne-a învățat această du'ā' importantă:

„O, Allah, caut adăpost la Tine de a-Ți asocia ceva cu bună știință și Îți cer iertare pentru ceea ce nu cunosc.”

Să memorăm această du'ā' binecuvântată și să o predăm fraților noștri. Să ne străduim să ne facem întotdeauna faptele sincere numai pentru Allah, nu pentru ca oamenii să ne laude sau să ne iubească, fiindcă iubirea lui Allah este mai mare și mai importantă pentru noi; ea este cel mai mare scop al nostru.

Printre păcatele mari se află și neascultarea părinților, căci ascultarea părinților și purtarea bună față de ei se numără printre cele mai mari obligații pe care Allah ni le-a poruncit după unicitatea lui Allah, Preaslăvit fie El.

Este obligatoriu pentru fiecare copil credincios să își cinstească tatăl și mama și să vorbească fiecăruia cu voce joasă și cu bune maniere. Când ei îl cheamă, el trebuie să spună:

„Da, tatăl meu... Da, mama mea.”

El nu trebuie niciodată să își ridice vocea peste vocile lor și nu trebuie să le nesocotească poruncile, cu excepția cazului în care ei îi poruncesc neascultare față de Allah. Atunci nu trebuie să îi asculte în acea privință.

Cine dintre noi, dragii mei, a căzut în lipsă de respect față de părinții săi, să Îi ceară iertare lui Allah și să ia o hotărâre fermă de a-și cinși și a fi bun cu tatăl și mama sa atâta timp cât Allah le dă viață în această lume. Să își amintească de pedeapsa severă de la Allah pentru cei care își rănesc sau își necinstesc părinții.

Există încă un păcat foarte mare: abandonarea rugăciunii.

După cum știi, o, tânăr musulman, al doilea stâlp pe care este construit Islamul este:

| *Împlinirea rugăciunii.*

Mesagerul ﷺ a spus:

| *„Legământul care face deosebirea dintre noi și ei este rugăciunea. Cine o abandonează a căzut în necredință.”*

| *(Hadīth autentic)*

Este necesar ca fiecare musulman să se roage la începutul timpului rugăciunii și să se roage în congregație la masjid, dacă este dintre băieți.

Cât despre fete, rugăciunea lor acasă este mai bună pentru ele și mai potrivită.

Credincioșii Îl vor vedea pe Allah în Paradis

Desigur, o, copil al Islamului, cu toții iubim să Îl vedem pe Allah și tânjim să privim Fața Sa Nobilă.

În ceea ce privește această viață lumească, nu suntem capabili să Îl vedem pe Allah, deoarece Mesagerul ﷺ a spus:

„Cu adevărat, nu Îl veți vedea pe Domnul vostru până când nu veți muri.”

(Șahîh Muslim)

Trupurile noastre mici și slabe nu pot suporta să Îl vadă pe Allah în această viață lumească.

Vălul lui Allah este lumină, iar dacă El l-ar îndepărta, razele Feței Sale ar arde tot ceea ce ajunge privirea Sa din creația Sa, așa cum ne-a învățat Profetul nostru ﷺ, cel care L-a cunoscut pe Allah cel mai bine.

Prin urmare, nu este permis să credem că L-am putea vedea pe Allah atunci când El coboară la cerul cel mai de jos la sfârșitul fiecărei nopți și nu este potrivit ca cineva să spună:

„Vreau să Îl văd pe Allah în această viață.”

O, copil al Islamului, cine dorește să Îl vadă pe Allah trebuie să Îl adore numai pe Allah, să nu Îi asocieze nimic în adorare și să urmeze Sunnah Profetului ﷺ în toate vorbele și faptele sale.

El trebuie să creadă că:

Allah singur este Domnul, Cel care creează, dăruiește mijloace de trai, dă viață și moarte și rânduește toate treburile universului.

El trebuie să creadă în toate Atributele lui Allah - cele pe care le-am învățat în această carte.

El trebuie să creadă că nimeni nu are dreptul să fie adorat în afară de Allah.

El trebuie să creadă că Allah are îngeri nobili, pe care El i-a creat din lumină. Ei nu Îl nesocotesc niciodată pe Allah și fac ceea ce li se poruncește.

El trebuie să creadă în Coran și în toate Cărțile lui Allah pe care El le-a revelat Mesagerilor Săi, precum Injeel, Tawrah și Zabūr.

El trebuie să creadă în toți Mesagerii lui Allah și că cel mai bun și ultimul Mesager este Mesagerul nostru Muḥammad ﷺ.

El trebuie să creadă că tot ceea ce se întâmplă în univers este prin hotărârea și voia lui Allah.

El trebuie să creadă în Ziua Judecății, că credinciosul va fi întrebat în mormântul său după moarte despre Domnul său, religia sa și Profetul său; și că Allah va aduna întreaga creație în Ziua Judecății și va întreba fiecare suflet despre faptele sale din viața lumească.

El le va cântări faptele pe o balanță. Cel ale cărui fapte bune vor atârna mai greu va intra în Paradis, iar acolo Îl va vedea pe Allah, Cel Prea Mare, Cel mai Îngăduitor.

Așadar, cine crede în tot ceea ce am menționat și moare pe îmăn corect, Îl va vedea pe Allah - în shā' Allāh - în Paradis, chiar dacă intră în Foc pentru o perioadă limitată, ca pedeapsă pentru unele păcate pe care Allah nu i le-a iertat.

Căutăm adăpost la Allah de pedeapsa Focului și Îi cerem lui Allah să ne introducă în Paradis fără nicio pedeapsă în mormânt și fără nicio pedeapsă în Foc.

Cât de frumoase sunt fețele credincioșilor - cei care privesc către Allah, Preaslăvit fie El - așa cum Domnul nostru a spus în Cartea Sa, descriind starea acestor credincioși:

„Unele fețe, în Ziua aceea, vor fi strălucitoare, privind către Domnul lor.”

[Al-Qiyāmah: 22-23]

Subhān Allāh, Cel Prea Mare!

Cât de măreață este acea clipă în care credincioșii Îl vor vedea pe Regele tuturor regilor, Preaslăvit și Lăudat fie El.

Este o fericire care nu poate fi descrisă.

Cine dorește cu adevărat să Îl vadă pe Allah în Viața de Apoi să memoreze această du‘ā’ pe care Mesagerul nostru ﷺ ne-a învățat-o, să o spună des, cu sinceritate și adevăr, și să stăruie în a-I cere lui Allah, smerindu-se înaintea Lui:

„O, Allah, Îți cer desfătarea de a privi Fața Ta, într-o stare fără vătămare și fără încercare rătăcitoare.”

Trebuie să credem, o, copii ai îmăn-ului și flori ale Islamului, că, chiar dacă Îl vom vedea pe Allah, Cel Atotputernic și Măreț, în Viața de Apoi, nu vom putea să Îl cuprindem pe deplin sau să Îl înconjurăm cu vederea, căci Allah este mai mare și mai înalt decât să fie cuprins pe deplin prin vedere.

Allah a spus:

„Nicio privire nu Îl poate cuprinde, dar El cuprinde toate privirile.”

[Al-An‘ām: 103]

Povestea cerului vast

După rugăciunea Fajr, într-una dintre zile, în timp ce te întorceai de la masjid spre casă, recitând adhkār-ul de dimineață, printre care și cuvintele tale:

„Subhān Allāh wa bi ḥamdih”

(Slavă lui Allah și laudă Lui)

pe care le spui de o sută de ori, numărându-le pe degete, iar privirea ta era ridicată, contemplând cerul albastru limpede, fără nori, minunându-te de creația uimitoare a lui Allah în acest cer.

Întreabă-te: nu ești uimit că nu poți vedea întregul cer cu cei doi ochi ai tăi?!

Întoarce-ți capul înapoi ca să privești cerul deasupra și în spatele tău, pentru a înțelege că nimeni care privește cerul nu îl poate cuprinde pe deplin cu privirea și nu poate percepe toate marginile lui, fiindcă este imens de vast.

Lui Allah Îi aparține cel mai înalt exemplu: dacă acest cer de jos pe care îl vedem deasupra noastră - o creație dintre creațiile lui Allah - nu îl putem percepe pe deplin cu ochii noștri, atunci cum L-am putea percepe pe Allah, Preaslăvit fie El, cu privirea noastră, dacă Îl vom privi, fiul meu, în Viața de Apoi?

Așadar, nu vei repeta acum cu smerenie și reverență:

„Subhān Allāh al-‘Azīm” - Slavă lui Allah, Cel Prea Mare.